

Het ontstaan van de Centrale Werkplaats op het Nat.Lab. door Henk Hagenbeuk

Holst had vanaf het begin het idee om aan iedere wetenschapper een eigen werkplaatsje en gespecialiseerde vakmensen koppelen. Dat leek een verstandige keuze, maar er zaten ook zwakke kanten aan, o.a. dat die vakmensen vaak niet een volledig werkpakket hadden en dus vaak niets te doen hadden. Naarmate er meer wetenschappers werden aangenomen werd het steeds moeilijker om aan gespecialiseerde vakmensen te komen en niet te vergeten: machines en apparatuur. Tevens had de baas van de machinefabriek grote moeite met het feit dat de dure machines en apparatuur op het Lab. maar sporadisch gebruikt werden. Op een gegeven ogenblik waren er wel 16 kleine werkplaatsen, de glasblazers niet meegerekend! Hij klaagde daarover bij Frits Philips die het met Holst besprak en dat leidde tot het idee dat er een Centrale Werkplaats moest komen waar het gehele Nat.Lab. gebruik van kon maken.

Frits Philips vroeg ir. Jansen-Gration om dat plan te implementeren.

Zo ontstond de Centrale Werkplaats (1935/36) onder de leiding van een technicus, Cornelissen.

Al gauw bleek dat de wetenschappers op het Nat.Lab. na korte tijd uitermate tevreden waren met de ontstane nieuwe situatie, alhoewel er een aantal waren die zich daar toch tegen bleven verzetten.

De verschillende vakdisciplines, mechanisch, elektrisch, glastechnisch hadden uiteraard een aparte chef.

In de loop van de tijd zijn alle specialiteiten uitgegroeid tot aparte Diensten en daaruit zijn zelfs weer nieuwe Diensten ontstaan, soms weer verdwenen of samengevoegd, al naar gelang de behoefte.